

LIT.: B. Fučić, Izvještaj o putu po Istri u 1949. godini, Ljetopis JAZU, 1953, 57, str. 97–98. — B. Marušić, Tri spomenika crkvene arhitekture s upisanim apsidama u Istri, Histria archaeologica, 1972, 1. Ma. Š.

KODEKS BISKUPA JOSIPA KOSIRIĆA, bilježnica s crtežima iz prve pol. XV. st. Čuva se u franjevačkome samostanu Sv. Lovre u Šibeniku (ms. 53). Na pergamentu je umjetnik bilježio olovkom, perom i sepijom skice i crteže za slike. Pretpostavlja se da ih je crtao Niccolò di Pietro, venec. slikar prve pol. XV. st. Među crtežima ima masovnih prizora (konjanička bitka). Bilježnica je u XVIII. st. pripadala korčulanskom biskupu Josipu Kosiriću, rodom iz Šibenika.

LIT.: G. Gamulin, Kodeks biskupa Kosirića, Radovi OPU, 1963, 3.

L. D.

KODEKS OBITELJI PATAČIĆ (Status familiae Patachich), reprezentativni genealoški album vlastelinske obitelji Patačić (Nacionalna i sveučilišna biblioteka u Zagrebu, R. 4086); izrađen je na papiru pretežnim dijelom 1740, a dijelom između 1747. i 1814, vel. 35,3 × 23 cm, 126 listova, pisan lat. kurzivom, urešen kancelarijskom pisarskom ornamentikom, u raskošnu uzevu iz XVIII. st.; drvene korice, presvučene tamnocrvenim marokenom, bogato su urešene zlatorezom, pozlaćenim metalnim okovima i s dva koštana orla na kutevima te su dvije metalne kopče. Tekst je popraćen s 10 slika raznih grbova, zastava i odlikovanja, s 49 majstorski izvedenih višebojnih slika dvoraca i posjeda obitelji, s tri genealoška stabla te s jednim zemljovidom u bojama. Kodeks je pisan i iluminiran vjerojatno u Beču.

LIT.: J. Matasović, Prilog genealogiji Patačića, Narodna starina, 1930, 24.

Š. Ju.

KODL, Josip, arhitekt (Zdice, Češka, 1887 — Split, 26. IX. 1971). Visoku građevinsku školu završio u Pragu. Nedugo nakon I. svj. r. dolazi u Split gdje vodi općinski građevni odsjek. Pregrađuje i dograđuje Općinski dom (1924), potom projektira Meteorološku stanicu na vrhu Marjana (1926), Dom veslačkoga društva »Gusar« u splitskoj luci (1927), osnovne škole Manuš i Dobri (1930), javna carinska skladišta u luci te više stambenih kuća i vila u Splitu (Čorak, Tresić-Pavičić, Mojsović, Krstulović, Kodl). Sudjelovao je u razradi projekta hotela »Ambasador« (1933), dobio je II. nagradu na natječaju za Regulacijski plan Splita (1925). Neizvedeni su Kodlovi projekti za Banovinsku palaču i Oceanografski institut. Nakon II. svj. r. vodi izgradnju rezidencije na Brijunima. Kodl je bio radikalni pristalica funkcionalističke arhitekture koju je dosljedno primjenjivao u svojim projektima. Zalagao se za načelo beskompromisnoga unošenja novih suvremenih stilova u pov. ambijente.

LIT.: V. Brajević i K. Strajnić, Misli o čuvanju dalmatinske arhitekture, Split 1931. — B. Pervan, Josip Kodl 1887–1971, ČIP, 1971, 224. — D. Kečkemet, Prvi graditelj modernog Splita — arh. Josip Kodl, Slobodna Dalmacija, 28. VIII 1976. — Isti, Moderna arhitektura Dalmacije, Arhitektura, 1976, 156–157. — D. Kečkemet, Stambena arhitektura u Splitu u razdoblju između dva svjetska rata, Arhitektura, 1989–91, 208–210. D. Kt.

KOKOLJA, Tripo, slikar (Perast, 28. II. 1661 — Korčula, 18. X. 1713). Nema mnogo podataka o njegovu školovanju i životu; pretpostavlja se da je učio u Veneciji. Glavno mu je djelo veliki slikarski ciklus u crkvi Gospe od Škrpjela na otočiću pred Perastom, s prikazom apoteoze Marije kao Majke Božje, koji je izradio prema ikonografskom programu svojega mecena, barskog nadbiskupa Vicka Zmajevića. Na donjemu dijelu bočnih zidova K. je naslikao niz prizora s prikazima proroka i sibila koji su od velikih kompozicija *Bogorodičina smrt* s jedne, i *Prikazanje Marijino u hramu* te *Silazak Duha Svetoga* s druge strane, odijeljeni okvirima sa srebrnim zavjetnim pločicama, dok je na luku iznad svetišta velik prizor *Krunidba Bl. Dj. Marije*. Strop je podijeljen okvirima od pozlaćena drva na 45 polja. Oko središnje kompozicije *Marijino uznesenje* nižu se prizori iz života Bl. Dj. Marije, likovi evanđelista, crkvenih otaca, skupine anđelića i polja s košarama cvijeća; slike je 1883. nestručno restaurirao slikar franjevac Josip Rossi. U tom Kokoljinu djelu, koje se može datirati u zadnja dva desetljeća XVII. st., vidljiv je utjecaj mlet. kasnorenesansnog i ranobaroknog slikarstva u koncepciji stropa i u stilskim obilježjima.

Drugi Kokoljin slikarski ciklus nalazi se u Zmajevićevoj palači (zvanoj Biskupija) u Perastu, gdje je u lodi naslikao niz danas sasvim izbljedjelih veduta iz kojih se naslućuju krajolici Boke i Venecije, a ubrajaju se među najstarije samostalne krajolike u baroknome slikarstvu našega primorja. K. je u Boki izradio i niz slika za crkve i samostane: fresku u crkvi Sv. Ane nad Perastom, slike Sv. Paskala i Sv. Ivana Kapistrana i prizore iz života Sv. Antuna u samostanu Sv. Antuna u Perastu, portret Vicka Bujovića, autoportret (Zavičajni muzej u Perastu) itd. Iz posljednje Kokoljine faze potječu slike ispod pjevališta dominikanske crkve u Bolu (plaćene 1713), s

T. KOKOLJA, *Sibile*. Crkva Gospe od Škrpjela

prizorima apoteoze Sv. Dominika i nizom dominikanskih svetaca, između kojih je interpolirao mrtve prirode s košaricama cvijeća. Izgleda da je iz toga razdoblja i njegova oštećena oltarna slika *Gospa od Ružarija* u Hvaru (crkva Navještenja), slika iste teme u Dubrovniku (dominikanska crkva) i neki detalji na stropu crkve Svih Svetih u Korčuli.

Svojim uspješnim kolorističkim, svjetlosnim i kompozicijskim rješenjima s jedne, te ponekim nespretnostima u izvedbi i crtežu s druge strane, Kokoljino djelo odražava osebuje crte darovita umjetnika u provincijskoj sredini. K. zauzima važno mjesto u našoj baroknoj umjetnosti, a može se smatrati pionirima novih rodova u našem baroknomu primorskom slikarstvu: mrtvih priroda i pejzaža.

LIT.: P. Butorac, Dela Tripa Kokolja u svetištu Gospe od Škrpjela, Nova Evropa, Zagreb 1934. — K. Prijatelj, Slikar Tripo Kokolja, Rad JAZU, 1952. — M. Montani, Josip Rossi, restaurator Tripa Kokolja, Prilozi — Dalmacija, 1956. — M. Milošević, Arhivska istraživanja o slikaru Tripu Kokolji, Stvaranje (Cetinje), 1962, 7–8. — Spomenica u čast Tripa Kokolja o 300-godišnjici slikareva rođenja, Kotor–Perast, 1962. — V. Marković, Zidno slikarstvo 17. i 18. st. u Dalmaciji, Zagreb 1985. K. Plj.

KOKOT, Eugen, slikar (Labin, 9. II. 1940). Završio školu primijenjene umjetnosti i Akademiju u Zagrebu (R. Goldoni). God. 1966–70. suradnik Majstorske radionice K. Hegedušića. Restaurirao i kopirao slike i freske u Istri. Zavičajni krajolik, koji je glavni motiv njegovih slika i crteža, preobražava u apstraktne oblike s naglašenim taktilnim vrijednostima površine.

E. KOKOT, *Sunčane šare*

